ETAPA A 16-A, SUB SEMNUL INEDITULUI:

TREI VICTORII NESCONTATE ÎN DEPLASARE

ARAD. Briet acțion, în partida U.T.A. — „U" Craiova (3—0). Protagoniști: Dasslnicu, Petescu (nr. 5) și Mincă (nr. 2)
Foto: MARCEL CANCIU

LABIRINTUL PETROLULUI

Cu un minut înaintea meciului de la **Ploiești**, tribuna întîi afișa euforic, niște mari portrete, desenate, ale jucătorilor favoriți, printre care i-am recunoscut pe **Dridea, Grozea** și **Dincuță**, alături de o pancartă pe care niște litere de-o șchioapă cereau echipei locale golul ..

Un minut după finalul meciului, un cetățean cu mintea înfierbîntată, aflat în calea arbitrilor ce părăseau terenul, îi împroașcă cu injurii, dar este imediat pus la punct de alții din jur, nu mai puțin necăjiți de eșecul echipei gazdă dar lucizi și cu bun simț : **„Ce vrei, dom'le ? Să repare arbitru' ce nu sînt în stare să facă ai noștri ?...**

În aceste momente-limită a evoluat meciul **Petrolul—Rapid**, atmosfera din tribune reflectîndu-se fidel și în teren. **Petrolul** a tras cu ghiarele și cu dinții, la început, pentru a cîștiga cele două puncte, apoi, o dată cu scurgerea timpului, măcar pentru un draw. Gîndul că în următoarele patru etape vor susține trei partide dificile în deplasare (cu **Steaua, U.T.A.** și **F.C. Argeș**) adăuga, se pare, labirintului din teren noi căi întortochiate. N-am folosit cuvîntul labirint numai ca o figură de stil, întrucît evoluția echipei ploieștene îți lăsa impresia cuiva care s-a rătăcit și pe măsură ce-și dădea seama că încercările sale de a se descurca eșuează, se lăsa cuprins de panică.

Petrolul a evoluat în prima etapă debusolat. Iar încercările antrenorului **Oană** de a-și „teleghida" echipa de pe margine s-au dovedit neviabile în condițiile în care, practic, linia mediană n-a existat (**Dincuță** și **Alexiu** frîngeau „metodic" cursivitatea jocului) iar atacul lăsa impresia că acționa hipnotic, numai pe axul central al terenului. Chemați și ei înainte de o „fata morgana" ce se numea **golul**, apărătorii petroliști, mai greoi ca alte dăți, erau, la rîndul **lor**, handicapați în fața avanposturilor feroviare : **Năsturescu, Mazurachis, Neagu.**

Aproape de regulă, axiomatic, am putea spune, în balanța aprecierilor începutului de sezon, pregătirea fizică atîrnă cel mai greu. La Ploiești însă, ambii combatanți au luptat din acest punct de vedere cu arme egale, iar o departajare pe planul tehnicii individuale ar fi foarte dificilă. Balanța victoriei s-a înclinat totuși de partea feroviarilor care au mizat pe cîteva „piese de rezistență" în fiecare compartiment : **Dan, Dumitru, Năsturescu.** Ce au însemnat de fapt acestea ? **Securitatea în fața careului de 16 metri, acolo pe unde, stereotip, încercau „marea cu degetul" atacanții ploieșteni ; declanșarea promptă a contraatacurilor prin breșele unei apărări adeseori prea avansată și dispersată ; hărțuiala continuă pe zonele mărginașe ale terenului, acolo unde echipa gazdă credea că este „terenul nimănui".**

Și dacă adăugăm randamentul **omogen**, ca efort, luciditate și concepție tactică — atu-ul **Rapidului** — vom putea explica de ce **Petrolul** n-a putut găsi calea victoriei în labirintul terenului propriu. Și invers, cum a ajuns Rapid la succes.

Paul SLAVESCU

CRIȘUL A REAPRINS FLACĂRA SUPRAVIEȚUIRII

Bucureștenii, sîntem siguri, n-au uitat acea echipă de puștani care a avut... tupeul să se întoarcă astătoamnă la Oradea cu două puncte „ciupite" de la campioana țării. Succesul nu a avut doar izul de pură senzație al acelei duminici, ci ceva mai de substanță : cronicarii erau avertizați că acolo, pe meleagurile bihorene se conturează niște talente autentice, că, după Arad, la Oradea începe să reînvie o veche tradiție a fotbalului nostru. Iată că duminică, grădinița aceasta de copii (așa fusese botezată cu 2—3 ani în urmă de localnici) a fascinat și pe constănțenii prezenți în număr mare la insuccesul marii lor iubiri — echipa Farul. Lăsînd la o parte amănuntul că oaspeții nu au nici o vină la lipsa de replică viguroasă a echipei antrenată de Cosmoc, *să dăm totuși Cezarului ce-i al Cezarului.*

Sigur că la mijloc nu poate fi vorba de niște secrete pe care Ferenczi *le-a pregătit în mod special pentru Constanța și pe care le-a ținut ascunse undeva într-un seif cu cifru. Nu ! Totul se explică prin maniera în care s-au pregătit acești băieți în anii din urmă, ca și în timpul de întrerupere a campionatului, prin atmosfera ce o degajă echipa orădeană în jurul ei, înaintea și după consumarea partidelor.*

Poate că unora nu le spune prea mult faptul că în perioada precompetițională, din cele 12 jocuri de verificare și de cristalizare a formației, numai unul singur a fost programat acasă. Efectul acestui antidot al fricii s-a observat pregnant la Constanța unde „11"-le orădean n-a avut complexe, a manevrat cu ușurință balonul, folosind cu precădere mijloacele tehnice pe care le posedă (cu deosebire frații Kun, Dărăban, Lucaci *și chiar minusculul* Petrescu, *proaspăta achiziție de la C.F.R. Cluj). Lipsită de acea crispare care paralizează, de regulă, echipele vizitatoare, Crișul a alergat cu vioiciune în teren, păstrînd un ritm uniform, a avut în permanență luciditatea rezolvării sarcinilor duble de atac și apărare, în linii mari duse la bun sfîrșit. Nici un moment oaspeții n-au lăsat impresia că, în ciuda poziției precare pe care o au în clasament, se pot împăca cu gîndul de a păstra un rezultat egal, că trebuie să se apere cu disperare, sacrificînd spectacolul fotbalistic.*

Plăcut surprinși am fost și de un alt fapt. În orele care preced întîlnirea, de obicei, la echipele noastre înregistrăm, la hotelul unde sînt cazate, o atmosferă iritantă, rigidă, plină de teamă. Ei bine, elevii lui Ferenczi *erau așa de liniștiți, degajau un asemenea optimism molipsitor, încît te întrebai dacă peste o oră îl vor justifica. Și l-au justificat pentru că ei alcătuiesc nu o echipă, ci o mică familie, bine închegată, sudată sufletește, care nu dezarmează după eșecuri și nici nu cunoaște după victorie beția succesului, nevoia de a o sărbători în cine știe ce bar... cum se mai întîmplă, din păcate.*

Viața aceasta intimă, liniștită, care nu are, la urma urmei, nimic spectaculos, lasă să se întrevadă că reprezentanta Oradiei, cu talentele din propria pepinieră, dacă va supraviețui în eșalonul superior al fotbalului, va deveni un „team" redutabil pentru 5—6 ani de-acum încolo. Ferenczi *și jucătorii lui știu că merg pe un drum anevoios, cu privațiuni, că mai sînt de îndreptat unele lucruri ce țin „stricto senso" de organizarea jocului. Se va mai întîmpla uneori să guste și din cupa amară a înfrîngerii, pentru că așa este fotbalul, și nu numai el. Important este însă, că la Oradea bate un vînt dătător de speranțe — supraviețuirea în prima divizie.*

Stelian TRANDAFIRESCU

F.C. ARGEȘ! APĂSAȚI BUTONUL DE ALARMĂ!

Fără doar și poate, la F.C. Argeș trebuie să sune — neîntîrziat — alarma. Dacă piteștenii vor să se trezească ceva mai înainte de ceasul al 11-lea...

Meciul pe care l-au pierdut duminică — și care are implicații de perspectivă din cele mai neplăcute pentru „unsprezecele" la cîrma căruia a trecut Mladin — este alarmant atît prin rezultatul său cît mai ales prin penibila evoluție a echipei argeșene, nu numai umbră a celei din campionatul trecut, dar — după cum a jucat, mai ales în a doua repriză, cu Steaua — umbră chiar a celei din toamnă. Cel mai slab compartiment a fost apărarea imediată. Cu un Barbu ezitant și neatent, departe de forma care l-a consacrat, cu un Vlad prea repede sigur de titularizarea și senatorismul său, cu doi fundași de margine oscilînd între nivelul Diviziilor A și B, depășiți sub toate aspectele de Pantea și Creiniceanu, linia de fundași a lui F.C. Argeș a scăpat de martelare mai mult prin auto-mulțumirea bucureștenilor decît prin virtuțile sale. Moralul fundașilor a căzut după al doilea gol, antrenînd o cădere deplorabilă a întregii echipe.

Unde este elanul cu care, altă dată, juca F.C. Argeș la Pitești ? Cum se explică jocul anonim al extremelor Radu și Jercan, nu de mult candidați — prin tinerețea și vigoarea lor — la echipa națională ?

Duminică, F.C. Argeș ne-a prezentat cel mai mare paradox al său : Dobrin, cel care pînă acum era omul criticat că nu luptă, că nu face decît să dirijeze și să-și servească sporadic partenerii (nimeni însă n-a contestat vreodată importanța decisivă a paselor sale !) **ei bine, tocmai acest Dobrin a devenit acum luptătorul numărul 1 al echipei. El aleargă, el e faultat, el trage la poartă, el deposedează. Și fiindcă i se cere să fie așa, nu mai poate fi Dobrin. Duminică, în orice caz, a interpretat un rol fals. O vedetă în rol nepotrivit, încadrat într-o distribuție numai de figuranți.**

La polul opus, Steaua. O plăcere să-i fi văzut duminică pe băieții lui Covaci ! O apărare decisă, masivă, dar nu greoaie ; trei oameni la mijlocul terenului cărora rolul li se potrivește ca o mănușă ; trei atacanți mobili și pătrunzători ; un tot hotărît și pătruns de importanța meciului. **(Vă închipuiți ce-ar fi însemnat pentru Steaua, azi, numai 13 puncte ; priviți clasamentul !).** Iată imaginea de duminică a unei formații decise să se relanseze spre locurile fruntașe.

Între locul 9 și 15 ! Aceasta a fost — pentru cele două tabere — miza meciului dela Pitești. Și au învins cei care au fost mai serioși și mai bărbați.

Radu URZICEANU

Inse

CE SE ÎNTÎMPLĂ LA DINAMO BACĂ

Dinamo Bacău a călcat cu stîngul pragul no sezon. Pe jucătorii săi îi văzusem miercurea cută, cînd Metalul București i-a alungat din c petiția pentru cucerirea Cupei României (dina viștii jucaseră neconvingător), i-am revăzut du nica trecută la Cluj, practicînd un joc destru adică inferior. Este drept că această echipă strălucit niciodată în meciurile din deplasare, oricum pe un fond strict defensiv, Dinamo își mitea cu regularitate la contraatac doi jucă de finețe și cu apetit de șut. Ne referim la *Daniel* și la *Dembrovschi*. Acum în fața Univ tății Cluj, aceștia doi, fără sprijinul liniilor spate, lipsiți de mobilitate, și blazați, au fost ca c piese tocite într-o mașinărie dereglată. Singura s teie din jocul băcăuanilor s-a aprins în acel m 12, cînd *Simionaș* bine plasat în coasta portar Moldovan, a reluat prin foarfecă o minge trată de pe extremă. Execuția tehnică (difi a reușit, dar mingea a lovit bara de sus și rînd în teren, s-a irosit.

După meci, i-am întrebat din ochi pe *D brovschi*, pe *Nunweiller* IV, pe *Vătafu*, pe cundul lui *Nicușor*, *Costică Rădulescu* : ce se tîmplă la Dinamo Bacău ? Și tot din priviri, au puns că ei nu înțeleg nimic.

Clujenii, în schimb, au aruncat pe cîmpul luptă, arma lor de bază, elanul. Toată echipa avîntat cu dăruire și timonierul ei a fost n L-ați ghicit cu siguranță. De *Anca* vorbim.

Ion CUPE

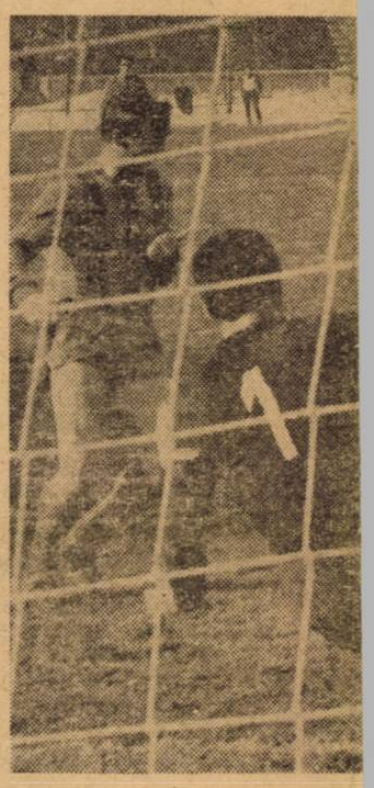

BUCUREȘTI. Frățila a trecut și de ultimii apărători mureșeni, în calea sa spre poarta lui Bay (Dinamo Buc. — A.S.A. 4—0).
Foto: P. COZIA

Arbitrii etapei a X

București : RAPID — UNIVERSITATEA C
Iescu (Ploiești)
Arad : VAGONUL — DINAMO Bucureș
(Bîrlad)
Craiova : UNIVERSITATEA — JIUL Petroș
(Ploiești)
București : STEAUA — PETROLUL Ploiești
Iași : POLITEHNICA — F. C. ARGEȘ Pi
Iescu (București)
Orașul Dr. Petru Groza (terenul din Ora
CRIȘUL — U. T. Arad (0—2), **A. Bentu** (Bucure
Bacău : DINAMO — PROGRESUL Bucu
taru (Iași)
Tg. Mureș : A.S.A. — FARUL Constanța
(București)

Cuvîntul SPECIALISTULUI

de EM. VOGL

antrenor emerit

Prima etapă a returului a adus, ca orice etapă, satisfacții sau amărăciuni, după cum echipele preferate au reușit, sau nu, în acest prim examen din sesiunea de primăvară, așteptat de suporterii lor cu speranțe amplificate.

Ca de obicei, n-au lipsit nici sur-

PRI

prizele. Nu
dar ele s-a
care localni
nuiți cu ele
FOTBAL, în
posibile, nu
lor, consider

Dincolo d
rezultatele c
oferit, după
vitate comp
pecte care
reselor intîn
ne oprim a
niem.

● După c
rea majorită
pune o conc
la începutul
acceptabile,
timp de pra

● Nivelul
ciuri a dov
practicarea
în prima e
cupare serio
minică, pre
ale multora
fruntașe, în